

V osemnajsti letnik.

Ob pogledu na dolgo vrsto let, kar prihaja Zvonček med slovensko mladino, se zdi, kakor da se je razvil ob ogromni množini raznovrstnega gradiva, zbranega v 17 letnikih, iz slabotnega deteta v krepkega, samosvestnega mladeniča, da, hrabrega soborilca za prosveto, za napredek. Težavne so sicer danes razmere, ki mu jih je napravil svetovni požar. A neustrašeni soborilec se ne uda, ne ukloni. Z njim je božja pomoč in pa podpora zvestih naročnikov, sotrudnikov in prijaznih podpornikov, ki mu jih kar največ nakloni dobrotno nebo.

Odhajajoči tovariš Gangl je za bodoče leto sam začrtal listu smer, kakor je imel Zvonček tudi doslej vedno znak njegove značilne osebnosti, njegove vznešene, pesniške duše. In to listu v veliko korist in ugled. Naj bi ostalo tako i v bodoče.

Leposlovje je krenilo zadnje desetletje drugod in tudi pri nas na posebna pota, ki so umetnosti samo v prilog. Te premembe Zvonček ni preziral doslej, pa je ne bo zanaprej. Rad bo priobčeval prispevke v pripovedni obliki in vezani besedi tudi iz te smeri, rad podpiral z dobrim svetom razvijajoče se mlade talente na slovstvenem polju. Zato pa nikakor ne namerava odklanjati sotrudnikov dosedanje struje. Vsaka doba ima nekaj lastnega, svoj znak, svoj pečat. Nobena ni samo dobra, nobena samo slaba. In drugi listi se tudi niso prelevili kar čez noč, marveč počasi, pomalem.

Potem se je ravnal tudi Gangl, tako ostane zanaprej. Da bi bilo le v mnogočem izbirati! Vsem sotrudnikom in sotrudnicam kliče Zvonček ob vstopu v osemnajsti letnik: Združeni naprej, da ohranimo list na višini, kamor ga je doignil njega ustanovitelj. Pomagajmo vsi v isti smeri vzdržati listu tekmo, ki jo je začel z listi svoje vrste, kakor jih imajo drugi, mogočnejši narodi. V osemnajsto leto stopajoči Zvonček je to zaslužil. Saj je lahko ponosen na svoje sotrudnike in sotrudniki so lahko ponosni na svojega gojenca. Z njim je pokazalo napredno učiteljstvo, kakšno je in kaj zmore. Vbodoče: Pomozi Bog in sreča junaška!

Uredništvo in upravništvo.

